

Άγρια νύχτα με βροχή έφτασε ο Πολυνείκης στο Άργος. Έψαξε κάπου να προφυλαχτεί, βρήκε μια γωνιά έξω από το παλάτι του Άδραστου και κούρνιασε να κοιμηθεί. Την ίδια εκείνη άγρια νύχτα κατέφθασε και ο Τυδέας από την Αιτωλία. Έψαχνε κι αυτός μέρος να μην τον πιάνει η καταιγίδα. Τα βήματά του τον έφεραν μπροστά στο παλάτι του Άδραστου. Είδε τον Πολυνείκη να κοιμάται στην προφυλαγμένη θέση και τον ξύπνησε να κάνει πιο κει, να κοιμηθεί κι αυτός. Ο εριστικός Πολυνείκης και ο πιο άγριος από τους πολεμιστές, Τυδέας, δεν ήθελαν και πολλά για να πιαστούν στα χέρια.

Μέσα στο παλάτι, ο Άδραστος δεν είχε ύπνο. Βασανιζόταν, προσπαθώντας να καταλάβει τι εννοούσε ο χρησμός που έλεγε να παντρέψει τις κόρες του με κάπρο και λιοντάρι. Έξω από το παλάτι, ο καβγάς ανάμεσα στον Πολυνείκη και τον Τυδέα είχα ανάψει για τα καλά. Άκουσε τον θόρυβο ο Άδραστος και βγήκε να δει, τι συμβαίνει.

Το περιγράφει ο Ευριπίδης σε δυο τραγωδίες του: Στις διδαγμένες το 420 π.Χ. «Ικέτιδες» (στίχοι 131 – 154), σε θεατρικό χρόνο μετά την εκστρατεία, ο Θησέας ρωτά τα πώς και τι και ο Άδραστος απαντά. Στις κατοπινές (του 408 π.Χ.) «Φοίνισσες» (στίχοι 408 – 434), σε χρόνο στη διάρκεια της πολιορκίας, η Ιοκάστη είναι που ρωτά και ο Πολυνείκης απαντά.

Αυτό που προκύπτει, είναι ότι ο Άδραστος είδε τους δυο νέους να παλεύουν, ο ένας σωστός κάπρος, ο άλλος σωστό λιοντάρι, κατάλαβε ότι είχε μπροστά του αυτούς που ο χρησμός του είχε προείπει, μπήκε ανάμεσά τους, τους χώρισε και τους έμπασε στο ζεστό παλάτι. Ήσυχος πια, μπορούσε να κοιμηθεί: Οι γαμπροί είχαν βρεθεί.

Τρεις αιώνες μετά τον Ευριπίδη, ο Απολλόδωρος διευκόλυε τον Άδραστο να αναγνωρίσει τους μέλλοντες γαμπρούς του: Η ασπίδα του ενός έφερε οικόσημο ένα κάπρο, του άλλου ένα λιοντάρι. Κι ακόμα έναν αιώνα αργότερα, ο Υγίνος έγραψε ότι ο Πολυνείκης φορούσε δορά λιονταριού και ο Τυδέας δορά κάπρου. Και οι δυο μάλλον είχαν σκοτώσει καθένας το θηρίο του σε προσωπικές μονομαχίες και φορούσαν τις δορές ως έπαθλα αλλά και ως θώρακες και ως φόβητρα των όποιων αντιπάλων τους.

Το πρωί, οι δυο φιλοξενούμενοι έμαθαν την τύχη τους και την αποδέχτηκαν με ευχαρίστηση. Ο Τυδέας παντρεύτηκε την Δηιπύλη και ο Πολυνείκης την Αργεία. Οι δυο τους έγιναν στενοί

φίλοι. Ο Τυδέας απέκτησε γιο τον Διομήδη και ο Πολυνείκης τον Θέρσανδρο. Και οι δυο, περνούσαν ζωή χαρισάμενη. Στην Ιλιάδα (Ξ 115 – 125), ο Όμηρος βάζει τον Διομήδη να λέει για τον πατέρα του, Τυδέα (μετάφραση Όλγας Κομνηνού Κακριδή):

«Από τον Πορθέα γεννήθηκαν τρεις αψεγάδιαστοι γιοι και ζούσαν στην Πλευρώνα και στην ψηλή Καλυδώνη, ο Άγριος και ο Μέλας, και τρίτος ήταν ο αρματομάχος Οινέας, ο πατέρας του δικού μου πατέρα* στην παλικαριά όμως ξεπερνούσε όλους τους άλλους. Ο Οινέας έμεινε εκεί πέρα, ο πατέρας μου όμως, αφού γύρισε πολλά μέρη, εγκαταστάθηκε στο Άργος* έτσι το ήθελαν φαίνεται ο Δίας και οι άλλοι θεοί. Πήρε γυναίκα μια από τις κόρες του Άδραστου και ζούσε σε σπίτι πλούσιο σε βιο, και είχε πολλά χωράφια που έβγαζαν σιτάρι, είχε και πολλά περιβόλια με δέντρα ολόγυρα, είχε και πολλά πρόβατα. Στο κοντάρι ξεπερνούσε όλους τους Αχαιούς...».

(τελευταία επεξεργασία, 16 Νοεμβρίου 2021)